„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdéj inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 199. Czwartek 1. Września 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 16. sierpnia b. r. mianować na wniosek kanclerza państwa, ministra cesarskiego dworu i spraw zennętrznych, Karola Kwiatkowskiego wicekonzula i kierownika c. i k. konzulatu w Galaczu i Fryderyka Lippich, wicekonzula i kierownika konzulatu w Priserend, konzulami na dotychczasowych ich posadach a przydzielonemu tymczasowo do c. k. generalnego konzulatu w Wenecyi wicekonzulowi Benedyktowi Row nadał najłaskawiej tytuł i charakter konzula.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 17. sierpnia b. r. mianować dr. Maksymiliana Zatorskiego, nadzwyczajnego profesora austryackiego powszechnego prawa prywatnego przy uniwersytecie krakowskim, zwyczajnym profesorem tego samego przedmiotu przy tym samym uniwersytecie.

Obwieszczenie ministerstwa finansów z 27. sierpnia 1870.

Względem wymiany pieniędzy papierowych i sześciokrajcarowych z datą roku 1848 i 1849.

Odnośnie do obwieszczeń ministerstwa finansów z 5. września 1869 (Dz. u. p. Nr. 146) i z 21go kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 62) podaje się do wiadomości, że wymianą pieniędzy papierowych i sześciokrajcarówek z datą r. 1848 i 1849, od 1. września 1870 zamiast centralnej kasy państwa zajmie się w praktykowany dotąd sposób c. k. krajowa kasa główna w Wiedniu.

Holzgethan m. p.

Cesarskie rozporządzenie z 29. sierpnia 1870

w którem odnośnie do §. 14. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) oznacza się ostatni termin dla wymiany pieniędzy papierowych i srebrnej monety zdawkowej na 6 krajcarów monety konwencyjnej.

1. Papierowe pieniądze na 10 krajcarów i srebrna moneta zdawkowa na 6 krajcarów konwencyjnej monety z datą roku 1848 i 1849 wymieniane być mogą w dotychczasowej swej wartości tylko do 30. września 1870 włącznie z tym dniem.

2. Po upływie tego terminu ustaje wszelkie zobowiązanie do wymiany monety zdawkowej, która od 1. października 1870 staje się nieważną.

Względem reszty niewymienionej monety zdawkowej zastosowany zostanie 2. artykuł ustawy z 1go lipca 1868 (D. u. p. Nr. 84.)

3. Od 1. października 1870 r. srebrna moneta zdawkowa na 6 krajcarów monety konwencyjnej z datą r. 1848 i 1849 przyjętą zostanie do wymiany tylko za wypłatą wartości materyału w srebrze przez c. k. główny urząd menniczy w Wiedniu i kasy wymiany c. k. puncyrunkowych w Linz, Pradze, Krakowie, Lwowie, Grazu, Bregenz i Tryeście.

C. k. ministerstwo finansów pozostawia sobie po upływie tego terminu wymiany srebrnej monety zdawkowej na 6 krajcarów m. k. oznaczenie ich wartości w notach bankowych wspólnie z k. węgierskiem ministerstwem finansów.

Wartość ta publicznie ogłoszoną zostanie.

4. Wykonanie tego rozporządzenia poleca się ministrowi finansów.

Schönbrunn 29. sierpnia 1870.

Franciszek Józef w. r.

Potocki m.p. Taaffe m.p. Tschabuschnigg m.p. Holzgethan m.p. Petrino m.p. Stremayr m.p.

Dnia 30. sierp. 1870 r. wyszedł i rozesłany został z c. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu XLIV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 167. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 27. sierpnia 1870 względem wymiany pieniędzy papierowych i sześciokrajcarówek z datą roku 1848 i 1849.

Nr. 168 Cesarskie rozporządzenie z 29. sierpnia 1870 w którem odnośnie do §. 14. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) oznacza się ostatni termin dla wymiany pieniędzy papierowych i srebrnej monety zdawkowej na 6 krajcarów monety konwencyjnej.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 31. października 1870 r. losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, ustaje począwszy od dnia 16. września 1870 r. wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znowu się rozpocznie,

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa, jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów dnia 26. sierpnia 1870.

Rada szkolna krajowa uwiadamia niniejszem władze nadzorcze i nauczycieli, że w zbliżającym się roku szkolnym 1870/1 należy usunąć w 2. i 3. klasy szkół ludowych dawniejsze książki do czytania w języku polskim a używać odtąd i polecić uczniom nabywania nowych, staraniem Rady szkolnej krajowej wydanych książek do czytania z drzeworytami, z których pierwsza p. t. „Pierwsza książka do czytania i nauki języka polskiego dla szkół ludowych. W Wiedniu. W c. k. nakład. książ. szkolnych 1870" już się znajduje w zwykłych składach książek szkolnych w Galicyi, druga zaś p. t.: „Druga książka do czytania i nauki języka polskiego dla szkół ludowych. — W Wiedniu. W c. k. nakł. książ. szkol.

Część historyczno-statystyczna.

Sprawozdanie Rady administracyjnej fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka z czynności za rok 1869.

(Ciąg dalszy.)

Zestawienie wynikłości obrotu majątku fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka podług pojedynczych działów, za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1869 r.

Przedmiot	Przychód w w. a. złr.	c.	Uwaga.
Zarząd gmachu teatralnego: Czynsze najmu i zwroty opłat . .	32.011	32½	
Przedsiębiorstwo teatru: Datki na utrzymanie sceny polskiej i niemieckiej, jako też różne zwroty	9.855	69½	
Dobra ziemskie: Zwroty asekuracyjne i z rachunków nowych budowli z r. 1868 . .	496	33	
Zarząd dóbr ziemskich: Zwroty nadpłaconych podatków i pozbycie materyałów budowlanych do własnych budowli przez magazyn Drohowyzki	6.760	05	
Dobra wydzierżawione: Czynsze z folwarków, prawa propinacyi, młynów i tartaków, jakoteż z pastwisk i inne . . .	93.037	½	
Lasy w dobrach fundacyjnych: Wpływy za pozbyte drzewo opałowe, budulcowe i różne płody leśne	42.786	87½	
Do przeniesienia . .	186.947	28	

Przedmiot	Rozchód w w. a. złr.	c.	Uwaga.
Zarząd centralny: Płace oficyalistów, koszta kancelaryjne, koszta podróży, wynagrodzenia i zapomogi	6.308	95½	
Legata i gracye: Legat kuratora i gracye różnych .	11.141	90	
Zarząd gmachu teatralnego: Podatki i opłaty publiczne, płace służby gmachu, koszta konwencyi tegoż i podobne	13.463	98½	
Przedsiębiorstwo teatru: Subwencye dla dyrektorów, płace służby teatralnej i różne inne wymogi	25.527	60	
Dobra ziemskie: Nowe budowy w dobrach i wykupno praw służeb. serwit. . .	7.727	76½	Na nowe budowy obrócono sumę 6794 złr. 55 c. a na serwit. 1971 złr. 1½ c.
Zarząd dóbr ziemskich: Podatki, asekuracya, datki na kościoły, szkoły i drogi, magazyn niemniej etat służby i drobne wymogi	49.268	73½	Koszta kom. serw. i odgraniczenia ekwiwalentów 1971 złr. 1½ c., na przykupno materyałów budowlanych do mag. Drohowyzkiego użyto kapitał w sumie 9450 złr.
Dobra wydzierżawione: Koszta konserwacyi budynków i dodatki w drzewie do dzierżaw podług kontraktów	22.503	62	Wartość dodanego drzewa do dzierżaw wynosi 9399 złr. 19½ c.
Do przeniesienia . .	135.942	28	

1870" w przeciągu dni kilku wzmiankowanym składom ma być dostarczoną.

Cena książek jest na ich kartach tytułowych wyrażoną.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów 30. sierpnia 1870.

Częś́ nieurzędowa.

Dziewiąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 31. sierpnia 1870.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie $11^1/_2$ przed południem. Obecnych posłów było 132. Ze strony rządu c. k. komisarz rządowy radca Namiestnictwa p. Pauli.

Po odczytaniu protokołu, p. Kowalski domamaga się, żeby w protokole stosownie do §. 54 regulaminu było wspomniane, iż marszałek na wczorajszem posiedzeniu wezwał do porządku księcia Adama Sapiehę za użycie wyrazu „wichrzyciele" przeciw jednej części Sejmu.

Marszałek oświadcza, iż nie wzywał mowcy do porządku, lecz do umiarkowania, inaczej musiałby był dawniej tem bardziej innych mowców za niewłaściwe wyrażenia wzywać do porządku.

Po tem oświadczeniu marszałka, protokół bez zmniany przyjęto, i odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu. Petycyę p. Kwistka, dyrektora szkół w Brzeżanach o emeryturę z funduszów krajowych odesłano na wniosek p. Fr. Torosiewicza do Wydziału krajowego.

P. Gross odpowiada imieniem Wydziału krajowego na interpelacyę ks. Krasickiego co do petycyi wydziału powiatowego w Kamionce Strumiłowej o uznanie drogi ze Stojanowa na Kamionkę Strumiłową do Kulikowa za drogę krajową, iż Wydział krajowy dla tego wstrzymał się dotychczas z załatwieniem tej petycyi, ponieważ wiele innych podobnych petycyi wniesiono do Wydziału, który zamierza przedłożyć Sejmowi projekt dokładnej sieci dróg krajowych. Wydział krajowy uznaje ważność drogi w petycyi podniesionej i gotów jest udzielić potrzebną dotacyę, jeżeli także powiat ze swej strony do budowy tej drogi się przyczyni.

Z porządku dziennego przystąpiono do specyalnej dyskusyi nad adresem.

Ustęp 1. adresu przyjęto bez dyskusyi.

Przy dyskusyi nad ustępem 2. oświadcza p. Klaczko, iż miał zamiar wnieść do tego ustępu poprawkę tej treści, żeby Wysoki Sejm w obec wypadków europejskich wyraził w adresie do Monarchy sympatyę Francyi, gdyż taki objaw odpowiada zarówno interesom europejskim jak i interesom potęgi Austryi jak i kościoła katolickiego. Gdy jednak w ciągu rozpraw dalszych, sympatye te z całą szczerością wypowiedziane zostały przez wielu mowców, mowy zaś te posłużyć mogą za najlepszy komentarz adresu, z którym stanowią nierozłączną całość, tedy poprzestaje na tym komentarzu Sejmu, i dziękując mowcom poprzedzającym za wyrażenie tak żywych sympatyi narodu naszego dla Francyi, cofa poprawkę jaką zamierzał wnieść do tego ustępu.

P. Ławrowski wnosi do drugiego ustępu następującą poprawkę: Zamiast „Żywimy przekonanie, że gromadząc się przy Waszej Cesarskiej i Król. Apost. Mości spełniać będziemy zarazem to dziejowe powołanie, które naród nasz spełnia od wieków" — położyć: „Lud kraju naszego polskiej i ruskiej narodowości żywi to przekonanie, że gromadząc się przy Waszej Ces. i Król. Apost. Mości, spełniać będzie zarazem to posłannictwo, które Monarchia austryacka winna spełniać z położenia swego jeograficznego i ze składu swoich ludów."

Poprawka ta dostatecznie została poparta.

Ks. Szaszkiewicz po dłuższej przemowie w której wyjaśnia swoje stanowisko jako Rusin i poseł galicyjski wnosi poprawkę, według której ustęp 2. adresu miałby brzmieć jak następuje: „Żywimy przekonanie, że gromadząc się przy Waszej Ces. i Król. Apost. Mości wspieramy spełnienie powołania, które Austryi pośród państw europejskich Opatrznością przeznaczone zostało. Gotowi do poświęceń, aby za przyczynieniem się Twojem Najjaśniejszy Panie w Europie zapanowało prawo nad siłą, aby narodom była wymierzoną sprawiedliwość i zabezpieczony stały pokój oparty na wolności i sprawiedliwości."

Poprawka ta dostatecznie poparta.

Ks. Lewicki popierając poprawkę p. Ławrowskiego przemawia gorąco za obopólnem porozumieniem się i zgodą między Rusiami a Polakami, wzywa do zaniechania sporów w Sejmie, których kraj niepodziela.

Przeciw poprawkom oświadczają się pp. Krzeczunowicz i Weigel.

P. Paszkowski wnosi do ustępu 2. następującą poprawkę: „Lud kraju naszego polski i ruski żywi to przekonanie że gromadząc się przy Waszej Ces. i Król. Apost. Mości" itd. jak w adresie komisyi.

Poprawka ta dostatecznie poparta.

Po przemowie ks. Adama Sapiehy, Laskorza i Ławrowskiego, oświadcza się sprawozdawca p. Smarzewski przeciw wniesionym poprawkom, które też przy głosowaniu większością głosów zostały uchylone, a ustęp 2. zgodnie z projektem komisyi przyjęto.

Dalsze trzy ustępy adresu przyjęto bez dyskusyi według projektu komisyi.

Do ustępu 6. wnosi ks. Szaszkiewicz następującą poprawkę zamiast słów: „dają nam otuchę, że wypowiedziane przez Sejm potrzeby kraju całkowicie będą zaspokojone" położyć: „dają na otuchę, że potrzeby kraju i prawa żyjących wnim narodowości całkiem będą zaspokojone."

Poprawka ta lubo dostatecznie poparta, przy głosowaniu została uchylona, a ustęp 6. zgodnie z projektem komisyi przyjęto. Również uchylono poprawkę ks. Szaszkiewicza do ustępu siódmego, ażeby zamiast słów: „ufni że potrzeby kraju równie jak nieprzedawnione prawa nasze" — powiedziano: „ufni, że potrzeby kraju równie jak nieprzedawnione prawa żyjących w nim narodowości." Poczem ustęp ten według projektu komisyi przyjęto, i cały adres tak jak go komisya przedłożyła ostatecznie uchwalono. Posłowie ruscy wstrzymali się od głosowania.

Wybory do Rady państwa odroczono do 6ej godziny po południu.

Na wieczornem posiedzeniu przystąpiono najsamprzód do wyboru 13 delegatów do Rady państwa z grupy większych posiadłości.

Rezultat następujący: Głosujących było 127, absolutna większość 64; z tych otrzymali: pp. Agopsowicz 95, hr. August Łoś 94, Grocholski 94, hr. Ludwik Wodzicki 94, Wereszczyński 92, Czajkowski 84, Klaczko 76, Jaworski 76, Smarzewski 74, Emil Torosiewicz 70, Franciszek Torosiewicz 68, Piotrowski 65. — Przeto wybranych 12. Po nich najwięcej głosów mieli pp. Horodyski 63, ks. Czartoryski 56, hr. Golejewski 27.

PP. Torosiewicz Franciszek i Smarzewski oświadczają, iż mandatu do Rady państwa przyjąć nie mogą. Przystąpiono przeto do uzupełniającego wyboru trzech członków. Rezultat następujący: Głosujących 132. Absolutna większośc 66. Z tych otrzymali pp. Horodyski 99, Rylski 80, Dzwonkowski 77. Przeto wybrani.

Sekretarz Bartoszewski oznajmia, że komisya edukacyjna już ukonstytuowana. Przewodniczącym wybrany p. Majer, zastępcą p. Czerkawski, sekretarzem p. Szujski.

Nastąpił wybór jednego delegata do Rady państwa z pomiędzy posłów miasta Lwowa. Rezultat pierwszego głosowania następujący: Głosujących 131. Otrzymali: pp. Smolka 55, Ziemiałkowski 54 Dąbrowski 20. Nikt przeto nie otrzymał absolutnej większości.

Przedmiot	Przychód w w. a. zł.	c.	Uwaga.
Z przeniesienia . .	186.947	28	
Przedsiębiorstwa w dobrach:			
Wyrób cegieł, materyałów drewnianych zapałkowych i za spławione drzewo ze Smorza . .	8.401	$14^1/_2$	Znaczne zapasy materyałów zapałkowych i budulcu spławione ze Smorza do dnia 31. grudnia 1869 nie spieniężone.
Realności we Lwowie:			
Czynsze z realności pod l. 486 i 530 i za odstąpione grunta pod kolej Lwowsko-Brodzką	11.014	$50^1/_2$	
Prowizye czynne:			
Odsetki od oblig. indemn., listów zastawnych galicyjskich i innych efektów	16.242	$76^1/_2$	
Różne nieprzewidziane . .	581	$51^1/_2$	
Przenośne	116.065	04	Zamiana efektów 67.112 złr. 75 c., zwrotne zaliczki 2844 złr. 75 c., kaucye i wadya 10.724 złr. 88 c., dotacye 35.382 złr. 66 c.
Stan kasy:			
Na dniu 1. stycznia { gotówką .	38.903	$18^1/_2$	Majątek obrotowy.
Na dniu 1. stycznia { w efektach	18.840	—	Majątek obrotowy.
" " " " innych . .	297.476	04	Majątek żel. w sumie 254.862 złr. 65 c. i kaucye w sumie 42.613 złr. 39 c.
Ogólna suma . .	692.471	$47^1/_2$	

Przedmiot	Rozchód w w. a. zł.	c.	Uwaga.
Z przeniesienia . .	135.942	56	
Lasy w dobrach fundacyjnych:			
Koszta rąbania sągów, regulacya, uprawa, odgraniczenia, utrzymanie budynków i etat służby leśnej	20.180	31	
Przedsiębiorstwa w dobrach:			
Wyrób cegieł, materyałów, zapałki i spław drzewa budulcowego .	10.157	38	
Realności we Lwowie:			
Podatki, koszta utrzymania budynków, założenie sadu i przykupno papierów wartościowych, na rzecz majątku żelaznego	11.162	07	Na kupno pap. wart. użyto kap. w sumie 9572 złr. 13 c.
Podatek od prowizyi czynnych .	1.422	$22^1/_2$	
Prowizye dłużne:			
Tow. kredyt. galic. i funduszowi g. n. na Bukowinie	4.483	$69^1/_2$	
Gmach instytutu w Drohowyżu:			
Koszta budowy w r. 1869 i płace służby	16.929	$91^1/_2$	
Wydatki przygodne . . .	1.214	84	
Umorzenie pożyczek:			
W tow. kredyt. i funduszowi g. n. na Bukowinie	27.045	43	
Przenośne	147.673	71	Operacye finansowe 55.404 złr. 15 c. czyli zamiana efektów, zaliczki 3681 złr. 69 c., kaucye 53.205 złr. 21 c. i dotacye kas. 35.382 złr. 66 c.
Reszta kasowa { gotówką .	30.806	$69^1/_2$	Majątek obrotowy.
Reszta kasowa { w efektach	19.140	—	Majątek obrotowy.
Stan innych efektów . . .	266.312	65	Majątek żel. w sumie 265.362 złr. 65 c. i zaległ. w efektach 950 złr.
Zgadza się . .	692.471	$47^1/_2$	

Niniejsze zestawienie na podstawie zamknięcia rachunków z 1869 zdziałano.

Z oddziału rachunkowego funduszu hr. Skarbka. — Lwów, dnia 20. maja 1870.

(Dokończenie nastąpi).

P. Dąbrowski oświadcza, iż nie przyjąłby wyboru do Rady państwa.

Przy powtórnem głosowaniu głosujących było 130. P. Smolka otrzymał 70, p. Ziemiałkowski 55 głosów. Przeto p. Smolka wybrany do Rady państwa.

Posiedzenie zamknięto o godz. 9. wieczór. Przyszłe posiedzenie we czwartek o godz. 11. Porządek dzienny: 1) Dalsze wybory do Rady państwa. 2) Sprawozdanie komisyi adresowej o wniosku p. Chrzanowskiego w przedmiocie obrony krajowej. 3) Sprawozdanie komisyi szpitalnej. 4) Wnioski wydziału krajowego o podwyższenie dodatków gminnych.

Praga, 31. sierpnia. Dzisiaj pierwsze posiedzenie deputacyi ugodowej. Deklaracya, którą złożyć mają niemieccy deputowani, trzyma się konstytucyi, zastrzega się przeciw wszelkiemu przesądzeniu ze strony właścicieli większych posiadłości, przeciw poczynionym przez Czechów zastrzeżeniom.

Paryż, 30. sierpnia. Niederlandzki poseł zaprzeczył kategorycznie pogłosce, jakoby jego rząd pozwolił na przemarsz wojska francuskiego przez terytoryum luxemburgskie bez zatrzymania się tamże.

Na posiedzeniu izby André i Johnston protestowali przeciw oskarzeniom podniesionym przeciw protestantom. Minister spraw wewnętrznych wyraził przekonanie, że każdy Francuz ma tylko jednę religię, religię patryotyzmu. Minister spraw wewnętrznych odparł zarzuty Picarda, że po za plecyma ministerstwa istnieje tajny rząd.

Lizbona, 30. sierpnia. Markiz Sabaudiera, markiz Avila i biskup z Viezeu otrzymali polecenie utworzenia nowego gabinetu. Marszałek Saldanha mianowany posłem w Londynie.

Lwów, 1. września.

W obec zbliżenia się Czechów do Niemców dzienniki czeskie przemawiają w tonie łagodnym pojednawczym. „Politik“ pisze w naczelnym artykule zatytułowanym Pojednanie: „Ktoż z ludzi szlachetnych nie pragnął doczekać się końca tych narodowościowych waśni, które stawały w drodze liberalnemu i socyalnemu postępowi i systematycznie uniemożliwiały rozwój naszego kraju?“ Dziennik ten wyraża nadzieję, że stronnictwo czeskie przekona Niemców, iż zamiary jego dążące do zgody są szczere, o ile tylko zgadza się z najświętszemi interesami kraju zamieszkałego wspólnie przez Czechów i Niemców. „Pokrok“ przemawia tożsamo w tonie pojednawczym i wyraża nadzieję, że przyjdzie szczęśliwie do skutku ugoda odpowiadająca interesom obu narodowości.

W sejmie styryjskim oświadczył namiestnik, że sejm zamknięty zostanie 3. września.

W sejmie karyntyńskim hr. Lodron oświadczył, że Radzie państwa przedłożony zostanie projekt ustawy o kolei żelaznej Villach-Tarvies.

W sejmie kraińskim przyjęto bez dyskusyi wniosek, aby marszałek krajowy przedłożył Najj. Panu w niemieckim i słoweńskim tekscie prośbę o ułaskawienie osób skondemnowanych w sprawie Janstchbergskiej.

W sejmie vorarlbergskim wybrani zostali do Rady państwa: z grupy miast i izb handlowych August Rhomberg a z grupy gmin wiejskich dr. Oelz.

W sejmie istryjskim uchwalono adres. Do Rady państwa wybrani: dr. Vidulich i dr. Colombiani.

Berlin. „Staats-Anzeiger“ podaje następujący raport:

Kwatera główna głównie dowodzącego III. armią. Vaucouleurs, 21. sierpnia o 5½ wieczorem.

Po pomyślnych walkach stoczonych w okolicy Metz między 16. a 18. sierpnia poruszają się większe oddziały wojska niemieckiego w przyspieszonym marszu ku Chalons. Połączone oddziały trzeciej armii, które nie miały brać udziału w walkach z 16. aż do 18. sierpnia, objęły tem samem na nowo bardzo czynną rolę. Dnia 16. sierpnia bowiem nasze straże przednie, złożone z czwartej dywizyi jazdy, przekroczyły Mozelę, a dnia 17. wyruszyła za niemi cała piechota V. i XI.

Po wypoczynku jednodniowym rozpoczął się dalszy ruch w kierunku rzeki Maas, którą w dniach 19. i 20. można było bez oporu przekroczyć. Tylko pod Toul zostawiono większy oddział wojska, a to bawarską brygadę z II. korpuss bawarskiego (Hartmann) celem obserwacyi. Tu się nadarzyła sposobność ocenienia dzielności francuskiej gwardyi ruchomej, której powierzono obronę tego miasta.

Podług swego zwyczaju przysposabia nieprzyjaciel pod Chalons zupełną koncentracyą wszelkich sił, jakiemi tylko rozporządza. W tym celu pościągał wszystkie małe załogi między Metz a Chalons do głównej armii. Szwadrony naszej jazdy znalazły przy swych rekonesansach całą przestrzeń aż do Bar le-Duc (departament Meuse) również jak i same miasto z wojska ogołocone.

O siłach francuskich korpusów, zbierających się pod Chalons, mamy z naszej strony dosyć dokładne wiadomości. I tak wiemy z raportu patrolu jazdy pruskiej, że korpus Failly'ego, który się skierował był na południe w okolicy Chaumont (departament Marne) i Epinal (departament Vosges) prawdopodobnie celem zaczepienia na skrzydle wojska zajmującego Alzacyą i dla odsieczy Strassburga, teraz kierunek swój zmienił i koleją żelazną do Chalons przewieziony został. Prócz tego napotykają tu niemieckie wojska znów niedobitki korpusów Mac-Mahona, Canroberta i Douay'go. Są to podług pierwotnego podziału wojska francuskiego korpusy: I, V, VI, VII, podczas kiedy korpusy: II, III i IV i gwardya (VIII korpus) stoją pod Metz. Prócz tego wspominają o 5 nowych korpusach, które się tworzą. Jeden z nich, którego dowództwo objąć ma jenerał Trochu, tworzy się podobno w okolicy Chalons; o czterech pozostałych mówią, że się tworzą pod Paryżem. Prócz tego mogą jeszcze Francuzi użyć wojsko marynarki, pułki sprowadzone z Afryki i nakoniec legiony tworzące dotąd załogę Rzymu. Gdzie się te wojska znajdują i gdzie zajdą drogę niemieckiej armii, nie da się do tej chwili z pewnością oznaczyć.

— Według berlińskiej „Kriegr Zeitung“ skład armii pruskiej jest następujący:

I. Armia: Jenerał Steinmetz 1, 7 i 8 korpus pod Metz.

II. Armia: Książę Fryderyk Karol. 2, 3, 9, 10 korpus pod Metz.

III. Armia: Książę następca tronu 5, 6, 11 korpus pruski i 2 korpus bawarski. Marsz na Paryż przez Troyes.

IV. Armia, Albert, książę następca tronu saskiego, gwardya, 4 i 12 korpus. Marsz na Paryż przez Chalons.

V. Armia oblężnicze pod Strassburgiem: Wyrtembergska i bawarska dywizya. Korpus jenerał-porucznika Werdera.

Podług najnowszych wiadomości formują się prócz tego armie rezerwowe i to:

VI. 1 armia rezerwowa: Wielki książę meklenburgsko-szweryński nad Renem.

VII. 2 armia rezerwowa: Jenerał Canstein w Berlinie.

VIII. 3 armia rezerwowa: Jenerał Loewenfeld w Głogowie.

Paryż. W miarę jak się wojna przedłuża, obie strony walczące wytężają wszystkie siły, aby zapewnić sobie ostateczne zwycięztwo. Kilkudniowe zatrzymanie się armij pruskich, w skutku krwawych bitew jakie stoczyły pod Metz z armią marszałka Bazaine, pozwoliło marszałkowi Mac-Mahona utworzyć pod Chalons drugą armię, liczącą od 170 do 200.000 ludzi. „Indep. Belge“ zawiadamia, że dnia 25. opuściło Paryż 70.000 wojska, które w połączeniu z 20.000 wojska wycofanego z Algeryi, utworzy trzecią armię operacyjną. Nakoniec „Liberté“ zawiadamia, że za Loarą tworzy się czwarta armia francuska rezerwowa, z wysłużonych żołnierzy i gwardzistów narodowych.

Do nowych krwawych zapasów z Prusami, Francya ma dziś lub za dni kilka mieć będzie następujące siły: armię Bazaina pod Metz 130—140.000 ludzi, armię Mac-Mahona 170—200.000, armię dodatkową operacyjną 90.000, armię rezerwową za Loarą od 150—200.000 ludzi, siły zbrojne obrony Paryża 100—120.000 ludzi, i wreszcie liczne korpusy wolnych strzelców, — jak widzimy siły ogromne, i wystarczające do prowadzenia choćby najnieszczęśliwszej wojny jeszcze przez kilka miesięcy.

Przeciw tym siłom francuskim, jak utrzymuje „Gazeta Krzyżowa“, Prusy mają we Francyi także cztery armie: 1. Steinmetza 90.000, 2. Fryderyka Karola 250.000, 3. księcia pruskiego 120—150.000, i 4. księcia saskiego około 100.000, mająca popierać działania trzeciej armii. Właściwie jednak są to tylko dwie armie, jedna zatrzymana pod Metz przez marszałka Bazaina, druga, która według ostatnich wiadomości zarówno francuskich jak pruskich, znowu posuwać się ma w kierunku Paryża. Pierwsza armia, którą możnaby nazwać północną, zostaje dziś pod wyłącznem dowództwem księcia Fryderyka Karola, gdyż według listów z Berlina do wiedeńskiej „Pressy“, stary jenerał Steinmetz, stracił naczelną komendę pierwszej armii, za zbyt nieoględne ataki, które drogo przepłaciła jego armia, i teraz jest pod rozkazami księcia Fryderyka Karola. Druga armia, południowa, stosownie do zmienionego „ordre de bataille“, tworzyć ma teraz główną armię operacyjną, kierowaną przez następcę tronu pod naczelnem dowództwem samego króla Wilhelma, i składać się z następujących wojsk, z dawnej armii trzeciej 125.000, ze 100.000 odkomenderowanych z pod Metz od armii księcia Fryderyka Karola, i wreszcie ze 150.000 świeżych posiłków, które miały nadciągnąć z Niemiec. Jestto więc armia potężna blisko czterykroćtysięczna i ona to sama działać ma przeciw Paryżowi, dopóki los armii marszałka Bazaine pod Metz rozstrzygniętym nie zostanie.

Czy jednak ta wielka armia, przypuszczając nawet że ma takie cyfry, jak dzienniki pruskie podają, — w istocie teraz posuwa się do Paryża, pomimo zapewnień „Staats-Anzeigera“ i innych gazet półurzędowych, pozwalamy sobie jeszcze o tem powątpiewać, i widzieć tylko manewr strategiczny w jej pozornych ruchach postępowych. Sprawozdawca wojskowy „Schl. Ztg.“, posuwanie się na Paryż uważa jako bardzo niebezpieczne, dopóki Bazaine stoi pod Metz, a plany i ruchy Mac-Mahona nie są dobrze znane. Że przednie straże armii księcia pruskiego dotarły już do Chalons, nie dowodzi to jeszcze, że ta armia zdecydowana jest dojść pod same mury Paryża, zostawiając za sobą siły dowodzone przez marszałka Mac-Mahona. „Journal des Débats“ utrzymuje, iż w Paryżu wielu o tem wątpi, i raczej przypuszcza, iż ten ruch postępowy armii południowej pruskiej jest zmyślony, żeby ściągnąć Mac-Mahona pod Paryż, i udaremnić jego plan operacyjny, który jak sądzą w Paryżu, polega na połączeniu się z marszałkiem Bazaine. Przypuszczenie to nie jest bezzasadne, chociaż z równą zasadnością można twierdzić, że wysełając swoje przednie straże za Marnę, armia południowa zamiast posuwać się na Paryż, rzeczywiście odbywa ruch wsteczny ku Metz w oczekiwaniu, że Mac-Mahon zechce się połączyć z Bazainem, aby w takim razie nie dopuścić tego połączenia.

Wkrótce będziemy zresztą wiedzieli co sądzić o tych wszystkich kombinacyach, gdyż wszystko zapowiada blizkie a energiczne rozpoczęcie na nowo kroków nieprzyjacielskich. Jeżeli armia pruska rzeczywiście pójdzie na Paryż, można być pewnym, że napotka tam opór. Pod tym względem przytoczymy słowa paryskiego korrespondenta wiedeńskiej „Pressy.“

„Za energiczną obronę stolicy powiada korrespondent pod dniem 21. b. m. poręczają następujące nazwiska: Palikao, który jak niegdyś konwencya i Carnot, organizuje obronę narodową; Trochu, który dowodzić będzie w czasie oblężenia Paryża, i wreszcie Thiers, który jest przekonany, że wymyślone i zbudowane przez niego fortyfikacyę paryzkie, ocalą naród. Palikao i Trochu pociągną za sobą wszystkie żywioły wojskowe i administracyjne, a Thiers wyższe i średnie mieszczaństwo, gotowe do wszelkich ofiar. Republikanie rozporządzają masami ludu w mieście mającem dwa miliony mieszkańców, w ich imieniu Gambetta zażądał od Palikao i Trochu, aby na tydzień wprzód zawiadomili go o zbliżającem się oblężeniu, a już on uorganizuje te masy do walki, zapewniając, że ludność paryzka mężnie bić się będzie pod dowództwem jenerała Trochu. Palikao, Trochu i Thiers, zgodzili się na propozycyę Gambetty. Dzienniki angielskie nie wierzą, iż Paryżanie bronić się będą do upadłego, dzienniki te jednak nie rozumieją usposobień ludności francuskiej. „Times'owi“ się zdaje, że ta ludność jest ślepą, i że straciła rozum, ale świetne powodzenie pożyczki miliarda na cele wojenne dowiedzie mu, że jej poświęcenie rozciąga się i do pieniędzy. Stolica bronić się będzie tem zawzięciej, dodaje „Presse“ że za nią organizują wojnę narodową.

Od kilku dni wysłano do departamentów 402.000 karabinów. Pryncypał jednej z tutejszych fabryk broni oznajmił wczoraj w komitecie Izby, że za dni kilka dostarczy rządowi 300.000 szasapotów wraz z nabojami. Tworzenie korpusów wolnych strzelców robi szybkie postępy. Z południowej Francyi kilka korpusów poszło do Belfort, Molhouzy i Kolmaru. Wolni strzelcy z Wandei ciągną do departamentów

wschodnich. Oddziały ze wszystkich departamentów zachodnich i wybrzeży Oceanu codziennie przybywają do Paryża, każdy strzelec ma dubeltówkę i torbę myśliwską z ładunkami.

W takich warunkach nawet półmilionowa armia straci kilka miesięcy nim zdobędzie Paryż — a nawet zdobycie tej stolicy jeszcze wojny nie zakończy, jeśli jest prawdą co powiada „Ind. belge“, że z nastaniem oblężenia rząd francuski i Izby przeniosą się z Paryża do Bourges (w departamencie Cher), dokąd cofnie się cesarz ze swoją armią.

W obec perspektywy tak przedłużonej wojny, mocarstwa neutralne porozumiewają się o wspólną postawę i ewentualne pośrednictwo. „Gazeta Krzyżowa“ i „Gazeta Kolońska“ przewidując to pośrednictwo, zawczasu dają dyplomacyi odprawę i twierdzą, że tylko za cenę ustępstw terytoryalnych (Alzacyi i Lotaryngii) Prusacy zgodzić się mogą na pokój z Francyą, choćby miały walczyć nietylko z nią ale i z jej możliwemi sprzymierzeńcami. Zapewne na poparcie tych twierdzeń „Gazeta Krzyżowa“ zawiadamia, że nakazane zostało formowanie trzech nowych armii rezerwowych (z landsturmu?), jednej nad Renem, drugiej pod Berlinem, trzeciej pod Głogowem.

— Gwardyi ruchomej w obozie pod Saint-Maur, ogłoszono następujący rozkaz dzienny: „Żołnierze ruchomej gwardyi Paryża! Zażądałem bezzwłocznego przywołania was do Paryża, gdyż mieliście do powrotu prawo, gdyż macie tam spełnić wasz obowiązek, gdyż pokładam w was moje całe zaufanie. Nie wiedziałem tego, iż większa część obozowych zasobów i wszystkie zasoby koszarowe, mają być dopiero dostarczone ludziom dobrej woli i patryotycznym, którzy ze wszystkich punktów kraju pospieszyli dla obrony stolicy. Liczba wasza jest legion. W pierwszych zatem chwilach nie będziecie mieli wszystkiego dla waszej wygody, a pod tym względem będziecie podzielać los waszego jenerała en chef, który bez oficerów, bez koni, bez żadnych środków dla uorganizowania komendy, także niema wszystkiego dla swej wygody, zapewniam was o tem. Tymczasem mieliście biwak, a wkrótkim czasie moralne doświadczenie, znużenie, nierozłączenie z położeniem, w jakiem znajdujemy się i konieczne niedogodności, uczyniły z was weteranów. Liczę na to, że bez szemrania będziecie znosić wszystko, tak jak wy możecie liczyć na to, iż ja uczynię wszystko, co będzie można, aby polepszyć wasze położenie. Jest to zresztą pożyteczne przygotowanie do ofiar, jakich przyszłość może od was wymagać. Do rychłego zobaczenia się! Ze wszystkich wojsk, przeznaczonych do obrony stolicy, wy jesteście pierwsi, których przegląd będę miał honor zrobić.

Jenerał Trochu.“

Florencya. „Opinione“ z 27. bm. pisze: Po bitwie stoczonej pod Metz 18. bm. neutralne mocarstwa uznały wymianę zdań za rzecz stosowną, nie wystąpiły jednakże z formalnemi projektami pokoju, gdyż Francya nie znajduje się w takiem położeniu, by przyjmować musiała dyktowane jej warunki pokoju.“

Madryt. „Epoca“ donosi, że w Walency puszczono na wolność na podstawie dawnej amnestyi 27 więźniów aresztowanych za przewinienia polityczne.

— Dziennik lizboński „Journal de Comercio“ z 21. bm. donosi: że przygotowuje się sprzysiężenie, którego celem ma być obalenie dynastyi i instytucyi. Dziennik ten utrzymuje, że do tego należy nawet kilku ministrów. „Spodziewamy się — pisze ten dziennik — że miecz starego marszałka Saldanhy pogromi tych spiskowców. Marszałek może być pewnym, że go naród wesprze w tej sprawie.“

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejsce targu:									
	Żydaczów		Żurawno		Mikołajów		Rozdoł		Sambór	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	.	4	50	4	73	4	82	3	87
„ żyta	2	20	2	30	2	50	2	35	2	60
„ jęczmienia . .	2	.	2	20	2	50	2	25	2	10
„ owsa	1	50	1	65	2	50	1	70	1	85
„ grochu	2	50			3	20	2	25	.	.
„ hreczki	1	40			2	25	.	.	2	25
„ kukurudzy . . .	2	50	.	.	2	80	3	75	.	.
„ ziemniaków . .	1	.	1	20	1	30	1	35	1	40
Cetnar siana	.	90	1	20	1	80	1	40	1	50
Sąg drzewa twardego	7	.	4	.	6	50	7	.	9	.
„ „ miękkiego	6	.	3	.	4	50	5	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	17	.	14	.	18
Miara wina	.	.		.	.	60	.	80	.	
„ piwa	.	24	.	.	.	16	.	14	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	30	.	40	.	.
„ bez wiktu .	.	50	.	.	.	40	.	55	.	.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wnioski sekcyi III. względem podwyższenia wynadgrodzenia dla przedsiębiorcy dostawy kamienia z gór ratyńskich. Sprawozdawca radny p. Slaski. 2) Wnioski sekcyi II. względem uzupełnienia komisyi dla spraw publicznego oświetlenia. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 3) Wnioski sekcyi II. w sprawie funduszu pożyczkowego dla rzemieślników — izraelitów. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 4) Asygnata subwencyi dla domu ubogich. Sprawozd. radny. p. Miączyński. 5) Wnioski komisyi administracyjnej niest. doch. miej. względem prolongacyi dzierżawcy restauracyi w ogrodzie pojezuickim, terminu do złożenia kaucyi. Sprawozd. radny p. Dabrowski. 6) Wnioski sekcyi V. w sprawie szkoły św Antoniego. Sprawozd. radny p. Baurowicz. 7) Sprawy zaległe z ostatniego posiedzenia. 8) Podania: a) o przyjęcie do gminy i nadanie prawa obywatelstwa miej. pp. Szpileskiego (szewca), Gołogórskiego (blacharza), Alojzego Paulo (malarza), Dziubińskiego (tokarza) i Józefa Szyszkowskiego (slusarza). b) o przyjęcie do gminy: pp. W. Hryszkiewicza (doktora praw), Kubickiego (weterynarza miej.), Chrzanowskiego (buchaltera przy banku gal.) i ks. Majewskiego. c) o przyrzeczenie przyjęcia do gminy: p. Izydora Karlsbad, pracujacego w kancelaryi przełożeństwa gminy wyznan. izrael. Sprawozd. radny p Patraszewski.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. sierpnia.

Hotel George: PP. JE. Hr. Rozwadowski W., generał. koniuszy, i br Pillerdorf J., adj., z Wiednia. — Br. Hagen S., z Wielkich ócz. — Bohusiewicz J., z Głuszkowa. — Jakubowicz J., z Hawryłowa.

Hotel europejski: Rojewski K., z Cieszanowa. — Kamil K., adw., z Czerniowiec. — Lenartowicz M., notaryusz, z Horodenki.

Hotel Langa: Veit K., rotm., z Wiednia. — Hempel K., kap., z Krakowa.

Hotel angielski: Dunin Z., z Podola ros. — Pawłowski K., z Hulcza. — Parzelski F., z Mikołajowa. -- Karszniewicz L., notar., z Sniatyna.

Hotel Kuhna: Bogusz L., starosta, z Kamionki. — Stanek W., z Żędowic.

Hotel krakowski: Duszyk F., z Przemyśla. Krajewski A., z Żytomirza. — Stanek J., z Wiszenki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. sierpnia.

PP. Ks. Sanguszko R., do Wiednia. — Hr. Rey W., do Zilinki. — Korzeliński S., major, do Bezeznicy. — Falkowski J., konsyłarz, do Sambora. — Mochnacki T., do Tarnowa. — Błaszke A. porucz., do Mościsk. -- Chlebowicki E., do Stanisławowa. — Ilasiewicz A, do Stanislawowa. -- Jordan K., do Konikowiec. -- Obertyński J., do Stronibak. — Podlewski J., do Wybranówki — Styrcza M., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. sierpnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.74	+ 9 6	90	Z. mroźn.	10
2. god. po poł.	325.41	+ 13.1	67	„ b.mr.	6
9. god. wiecz.	326 32	+ 9.3	85	„ sł.	1

Deszcz przed popoludniem 0‴,25.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 31. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	237	50	238	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	192	—	193	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	105	50	106	75
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	--
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	78	50	79	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	50	71	50
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	87	50	88	25
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	—	—	88	—
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	70	25	71	25
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	-	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	85	5	92
„ cesarski	—	—	—	—	5	90	5	96
Napoleondor	—	—	—	—	9	—	10	6
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	92	1	98
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	85	1	86½
Srebro	—	—	—	—	123	50	124	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. sierpnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	64.60	64.70
od kwietnia do października po 5%	64.80	64.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	226 —	228.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	80.—	81.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	90 70	90.90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	98 50	99 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	114 25	114 75
Renty Como po 42 lir. austr.	22.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	—.—	—.—
Bukowiny	71.—	72.—
Galicyi	71.—	72.—
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	73.—	74.—
Węgier	76 75	77.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	220 50	221.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	250 50	251.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	832.—	835.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	—.—	—.—
Banku narodowego	689.—	690.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	545.—	547.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	208 50	209.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	1992	1997
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	237 50	238. -
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	191 50	192 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	344 -	346 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	192.25	192 75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	105 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	69.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	86.—	88.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	84.—	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.—	92 —
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	85.50	86.50
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	99.50	100 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96 —	97.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	151 50	152.—
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	88.—	92 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	31 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.—	31 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	15 —
Salma po 40 zł. m. k.	38 —	40 —
St. Genois „ 40 „ „	27.—	31 —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125. —
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20 —
Windischgrätza „ 20 „ „	18 —	20.

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	— —
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	— —
Frankfurt 100 zł. w p. n.	105.75	106 —
Hamburg za 100 M. B.	92.75	93 —
Londyn za 10 ft. szt.	126.15	126.50
Paryż za 100 fr.	49 75	50 50

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	— —
„ pełn. wagi	5 96	5 98
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10 07	10 08
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	124 50	125.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	55	90
„ „ w srebrze	65	10
Losy z 1860. roku	90	50
Akcye banku wiedeńskiego	688	—
„ „ kredytowego	250	25
Londyn 10 funtów szterlingów	125	70
Srebro	124	—
Napoleondor	10	2
Dukat	5	95

(2027) **Edykt.** (2)

Nr. 13846. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Salomona Badera, że przeciw niemu Mojżesz Rittermann wniósł pozew, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie wydał nakaz płacy z dnia 23. maja 1870 L. 10142.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Salomona Badera niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Salomona Badera na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dr. Wyrobka kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, 26. lipca 1870.

(2039) **Edykt.** (2)

Nr. 3134. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego pobytu p. Józefę hr. Komorowską, że w sprawie egzekucyjnej Mikołaja Kałapuna przeciw spadkobiercom Salomei Jaworskiej o 895 złr. w. a. na jej koszt i niebezpieczeństwo dla niej kuratorem p. adwokata Dr. Karchesego ze Stryja postanowiono, i temuż rezolucyę z dnia 8go października 1869 do l. 5263 przyjmującą protokół przymusowej detaksacyi połowy realności pod Nr. 5. w Stryju do wiadomości sądowej doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. lipca 1870.

(2026) **Edykt.** (2)

Nr. 36989. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Fryderyk i Amalia Opuchlak wnieśli dnia 13go lipca 1870 do l. 36989 pozew przeciw Janowi Antoni o wykreślenie sumy 1200 złp. z p. n. ze stanu biernego realności pod L. 474²/₄, tudzież z części gruntu od tej realności do kolei Lwowsko-Brodzkiej odstąpionej, i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 17. października 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Jana Antoni jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana z zastępstwem p. adwokata Dr. Nurkowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zaleca się pozwanemu, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. lipca 1870.

(2043) **Edykt.** (2)

Nr. 44758. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Henrykowi Szeliskiemu, że przeciw niemu i Iwonowi hr. Załuskiemu c. k. uprzyw. bank galic. hipoteczny pod dniem 4go sierpnia 1870 L. 41164 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 2000 złr. z p. n. wniósł i o pomoc sądową upraszał.

Ponieważ miejsce pobytu p. Henryka Szeliskiego wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Sermaka z substytucyą Dr. Natkisa kuratorem mianował, temuż nakaz zapłaty doręczył, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego, w należytym czasie stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 26. sierpnia 1870.

(2032) **Edykt.** (2)

Nr. 2689. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie Seliga Königsbucha przeciw małżonkom Michałowi i Rozalii Legutkom z Brzeska o 125 złr. w. a. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 270 w Brzesku położonej z domu mieszkalnego drewnianego, placu i ogrodu się składającej, na 230 złr. w. a. oszacowanej w 3 terminach tj. dnia 13. września, 12. października i 25. października 1870, każdy raz o godz. 9 przedpołudniem pod następującemi warunkami:

1. Realność składająca się z domu mieszkalnego placu i ogrodu pod l. kons. 270 nie mająca ciała tabularnego sprzedaną będzie na pierwszym lub drugim terminie tylko za cenę szacunkową 230 złr. w. a. lub powyżej takowej, przy trzeciem terminie zaś i poniżej ceny szacunkowej.

2. Nabywca wspomnionej realności ma zaraz do rąk komisarza sądowego licytacyę prowadzącego jedną trzecią część ceny kupna złożyć do depozytu żądowego resztę zaś w 14 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyi, a to tem pewniej, iż w przeciwnym razie realność ta na jego koszt i stratę powtórnie sprzedaną będzie przez publiczną relicytacyę.

3. Chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum $^{1}/_{10}$ część ceny szacunkowej w gotowych pieniądzach lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego wedle kursu z dnia poprzedzającego licytacyę podług gazety urzędowej złożyć.

4. Po wypłaceniu całkowitem ceny kupna wprowadzonym będzie kupiciel w posiadanie w mowie będącej realności i w dekret własności zaopatrzony.

5. Akt zajęcia i oszacowania można w Sądzie przeglądnąć.

Brzesko, 4. lipca 1870.

(2029) **Edykt.** (2)

Nro. 3354. Z powodu prośby w dniu 12. sierpnia 1870 do l. 3354 wniesionej przez Rachelę Steinlaufową prawnonabywczynię Abrahama Gelbergera przeciw nieobecnej Katarzynie Wisowej o zajęcie przez opisanie gospodarstwa, ostatniej własnością będącego, pod N. d. 28 w Dziekanowie położonego w celu zaspokojenia pretensyi w kwocie 210 złr. w. a. z pn. z mocy wyroku polubownego z dnia 24. stycznia 1865 pochodzącej, ustanawia c. k. sąd powiatowy p. Grzegorza Zacharę naczelnika gminy Sterkowiec kuratorem w celu doręczenia równoczesnej uchwały egzekucyjnej dla nieobecnej Katarzyny Wisowej, poleca mu aby obowiązków swych pilnował i o tem zawiadamia Katarzynę Wisową przez edykta, aby w tej mierze ze swym kuratorem porozumieć się mogła.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 12. sierpnia 1870.

(2028) **Edykt.** (2)

Nro. 5980. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, ustanawia niniejszem w myśl §. 519 post. sąd. dla z miejsca pobytu nieznanego Eliasza Nadla, kuratora w osobie p. adw. Dr. Billeta z substytucyą p. adw. Dr. Heynego, celem zastępywania tegoż w sprawie Goldy Hirschhorn przeciw temuż o zapłacenie sumy wekslowej 250 sr. rub. 26 kop. w Depos. doręcza p. kuratorowi nakaz płatniczy w sprawie tej z dnia dzisiejszego do l. 5980 i wzywa Eliasza Nadla, aby albo pomienionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodow sprawy tej dotyczących, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 24. sierpnia 1870.

(2031) **Edykt.** (2)

Nro. 3175. Z powodu prośby o nakaz zapłaty sumy 340 złr. w. a. w dniu 1. sierpnia 1870 do l. 3175 przez Rachlę Steinlaufową, prawnonabywczynię Abrahama Gelbergera przeciw Franciszkowi Wisowi i Katarzynie ze Skurnogów Wisowej wniesionej i nakazu zapłaty w tym samym dniu wydanego, ustanawia c. k. sąd powiatowy p. Grzegorza Zacharę, naczelnika gminy Sterkowiec kuratorem ad actum dla Katarzyny Wisowej, której miejsce pobytu nie jest wiadome. Oczem Katarzynę Wisową przez edykta się zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 1. sierpnia 1870.

(2018) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 3893. Ces. król. sąd powiatowy Kossowski czyni wiadomo, że celem ściągnięcia należącej skarbowi loteryjnemu od Josla Krumholza sumy 188 złr. 64 kr. w. a. z 4% odsetkami zwłoki od 7. sierpnia 1866 aż do dnia zapłaty liczyć się mającemi, tudzież kosztów sporu w ilości 11 złr. 67 kr. i kosztów egzekucyjnych już w ilości 3 złr. i 3 złr. w. a. przyznanych, nareszcie kosztów niniejszej exekucyi, które w kwocie 4 złr. w. a. jednocześnie przyznają się, przymusowa publiczna sprzedaż realności w Kossowie pod L. d. $^{2}/_{277}$ i $^{3}/_{161}$ położonych, dawniej leżącej masie ś. p. Josla Krumholza, obecnie zaś Dawida i Nussima Krumholzów własnych, na rzecz skarbu loteryjnego w dwóch terminach, to jest: dnia 22go września i 25go października 1870 w sądzie tutejszym każdocześnie o godzinie 10tej zrana odbędzie się pod następnemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności rzeczonych, aktem oszacowania z dnia 26. listopada 1869 w ilości 2500 złr., mówię dwa tysiące pięćset złr. w. a. zbadana.

2. Każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk sądowej komisyi licytacyjnej 10% ceny wywołania w gotówce, lub w państwowych papierach, listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego podług kursu dziennego, lub nareszcie w książeczkach kasy oszczędności podług nominalnej wartości jako zadatek, który na korzyść najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymany, i w razie, jeśli takowy z gotówki się składa, do pierwszej raty ceny kupna wliczony, innym zaś licytantom po odbyciu licytacyi zwrócony.

3. Jeśliby realności przy powyższych dwóch terminach za cenę szacunkową sprzedanemi być nie mogły, natenczas wyznacza się termin do ustanowienia lżejszych warunków na dzień 26go października 1870, poczem niezwłocznie trzeci termin rozpisany zostanie.

Reszta warunków w tusądowej registraturze przejrzeć, zaś o zabezpieczonych ciężarach, o podatkach i innych rządowych należytościach z tych realności płacić się mających w urzędzie ksiąg gruntowych i w c. k. urzędzie podatkowym Kossowskim wiadomość powziąść można.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów, 18. sierpnia 1870.

(2038) **Ogłoszenie.** (3)

L. 1025. Na dniu 5go września 1870 odbędzie się w kancelaryi c. k. zarządu dóbr Peczeniżyńsko-Jabłonowskich na koszt i niebezpieczeństwo ugodołomnego dzierżawcy publiczna licytacya za pomocą tak ustnych jak i pisemnych nadaży w celu wydzierżawienia wszystkich na dobrach Peczeniżyńskich i Jabłonowskich istniejących młynów, podzielonych w następujące oddziały, jako to:

Oddział I.

Z młynami dwókamiennymi w Peczeniżynie wyższym i niższym, tudzież w Rungurach.

Oddział II.

Młyn Kluczowski na 4 kamienie.

Oddział III.

Młyn w Jabłonowie na 3 — w Stopczatowie i Kowalówce na 2 kamienie.

Oddział IV.

Z młynami dwoma po jednym kamieniu w Bani berezowskiej, tudzież w Tekuczy i Akreszorach też po jednym kamieniu.

Oddział V.

Z trzema po 2 kamienie młynami w Kosmaczu.

Razem 14 młynów z 27ma kołami.

Cena wywołania stanowi czynsz od ugodołomnego dzierżawcy płacony ryczałtowy 3990 zł. w. a.

Będzie się jednak przyjmować i na pojedńcze oddziały nadaże, i to nietylko wyżej ale i niżej ceny wywołania.

Wydzierżawienie trwać będzie od dnia oddania w posiadanie aż do końca grudnia 1870 r.

Będą też przyjmowane oświadczenia pisemne, lecz tylko do 6tej godziny w wieczór dnia licytacyę poprzedzającego.

Resztę warunków licytacyjnych można każdocześnie przejrzeć w c. k. zarządzie podpisanym.

C. k. Zarząd gospodarczy.

Peczeniżyn, dnia 26. sierpnia 1870.

(2013) **Edykt.** (3)

Nr. 14613. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Magdalenę Trzecieską, Agatę Żurowską i Felicyannę Brunicką, z miejsca i z życia niewiadomych, a w razie ich śmierci niewiadomych z nazwiska, życia i miejsca pobytu ich spadkobierców, że przeciw nim Franciszek Gołemberski, Władysław Gołemberski, Bronisław Gołemberski i Czesław Gołemberski przez p. adwokata Dr. Rydzowskiego w Krakowie o orzeczenie, iż sumy 10.000 złp. czyli 746 złr. $16^{2}/_{15}$ kr. m. k. z przynależ., prawo pobierania rocznej renty w ilości 50 złp., a względnie likwidowany kapitał 74 złr. $37^{1}/_{2}$ kr. m. k. z przyn. w tabeli płacniczej byłego c. k. sądu szlacheckiego Tarnowskiego z dnia 8. czerwca 1833 L. 7756 na III. miejscu w ustępach b), c) i d) dla Magdaleny Trzecieskiej, Agaty Żurowskiej i Felicyanny Brunickiej kollokowane, przedawnieniu uległy i z tejże tabeli eliminowane i z ceny kupna dóbr Kabierzyn extabulowane być winny wniósł pozew, w załatwieniu którego do postępowania ustnego termin na dzień 12. października 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dr. Mochnackiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Kraków, dnia 2. sierpnia 1870.

(2037) Obwieszczenie (1)

c. k. ministerstwa obrony krajowej z dnia 2. sierpnia 1870 L. 7334, dotyczące sprawowania służby sanitarnej przy nieczynnej c. k. milicyi krajowej.

Nr. 34379. Korpus oficerski lekarzy milicyi krajowej w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa, w którego skład wchodzą: nadlekarze sztabowi 1. i 2. klasy, lekarze sztabowi, nakoniec lekarze batalionowi z charakterem lekarza pułkowego 1. i 2. klasy, tudzież nadlekarza (z charakterem kapitana 1. i 2. klasy, a względnie nadporucznika) tworzy się w myśl postanowień §. 17. ustawy o obronie krajowej:

a) z lekarzy wojskowych przeniesionych do rezerwy, lub też w stan spoczynku;
b) z lekarzy cywilnych, którzy obowiązkowi służby wojskowej już nie podlegają, jednak stopień lekarza milicyi krajowej otrzymać pragną i odpowiednie uzdolnienie ku temu posiadają.

Lekarze milicyi krajowej obowiązani są w określonych ustawą wypadkach powołania milicyi do służby czynnej (§. 1., 14. i 15. u. o. k.), jako też w razie mobilizacyi, więc w czasie pokoju i wojny do pełnienia służby lekarskiej, bądź przy oddziałach milicyi, lub też w rozmaitych zakładach leczniczych.

Przy ogólnej tendencyi lokalizacyi, która cechuje instytucyę obrony krajowej, warowano będzie ile możności stałość miejsca pobytu lekarzy milicyi krajowej.

Lekarze milicyi krajowej pełnić będą przeto swą służbę wśród zwykłych okoliczności w miejscu swego stałego pobytu, lub w najbliższem jego otoczeniu.

Mobilizacya batalionu milicyi krajowej nie pociąga w każdym wypadku za sobą konieczności wymarszu tego batalionu z dotyczącej stacyi koncentracyjnej, w danym razie obowiązany będzie jednak dotyczący lekarz batalionowy przyłączyć się do swego oddziału.

Czas służby lekarzy batalionowych stosuje się w ogólności do postanowień obu ustaw wojskowych. Bezpośrednio wstępujący lekarze ze stanu cywilnego obowiązani są do służby dwuletniej, a względnie do służby na czas wojny w obronie krajowej (§. 6. u. o. k.)

Kwestya co do przenoszenia lekarzy milicyi krajowej w stan spoczynku lub w stan nieczynny, co do składania stopnia lekarza milicyi krajowej, nakoniec co do wystąpienia i uwolnienia od służby lekarzy milicyi krajowej uregulowaną będzie przez osobne przepisy; w ostatnim względzie jednak zauważać należy, iż każden lekarz milicyi krajowej wystąpić może ze związku milicyi krajowej po upływie czasu obowiązkowej służby w obronie krajowej, jeżeli podówczas milicya krajowa nie stoi w stanie gotowości wojennej, lub też na stopie wojennej, i dotyczący lekarz nie zostaje pod śledztwem karnem lub też sądu honorowego.

Członkowie lekarskiego korpusu oficerskiego c. k. milicyi krajowej tworzą jeden status konkretalny, w obrębie którego zajmują pojedyncze stopnie i posuwają się na wyższe stopnie.

Bliższe szczegóły w tej mierze określą osobne przepisy o awansowaniu, które ułożone będą w drodze komisyjnych obrad przy współudziale lekarzy milicyi krajowej.

Ponieważ lekarze milicyi krajowej do rzędu oficerów się liczą, przeto przysługują im przy szczególnem uwzględnieniu właściwości ich zatrudnienia te same prawa i wyszczególnienia, które przyznano w ustawie o obronie krajowej i w statucie c. k. milicyi krajowej, oficerom milicyi krajowej ze stanu nieczynnego.

Lekarze milicyi krajowej pobierają podczas pełnienia swej służby te same należytości, które w czasie pokoju, w czasie gotowości wojennej i podczas wojny przysługują lekarzom stałej armii.

Nadzwyczajne czynności służbowe, które ewentualnie od lekarzy milicyi żądane być mogą, będą w miarę przepisów o należytościach osobno wynagradzane.

Lekarze milicyi, którzy podczas wojny lub też w służbie czynnej swe zdrowie stracili, mają prawo do tych samych dobrodziejstw, które w tej mierze przyznano lekarzom wojska liniowego.

Dobrodziejstwa te rozciągają się również na wdowy i sieroty po lekarzach milicyi krajowej, którzy w bitwie życie utracili, lub zmarli w skutek ran otrzymanych (§. 21. u. o. k.).

Pozostałym wdowom po lekarzach milicyi krajowej, o których dowiedziano, iż w skutek zatrudnienia swego przy chorobach zaraźliwych podczas służby w obronie krajowej zmarli, przysługuje dobrodziejstwo najwyższego postanowienia z dnia 7go stycznia 1849, w myśl którego należy się zaopatrzenie nie tylko wdowom (bez względu na złożoną ewentualnie kaucyę), ale także dzieciom, które nie osiągnęły jeszcze wieku normalnego, bez względu na ich liczbę (c. k. minist. wojny z dnia 30. listopada 1850 L. 7314 W. K. Dz. rozpor. wosjk. L. 12 z roku 1850).

Lekarze milicyi krajowej, którzy w służbie polowej odszczególnili się czynem nadzwyczajnym (§. 38. stat. o. kr.), lub położyli znamienite zasługi w zawodzie lekarza milicyi krajowej, otrzymają te same wyszczególnienia, które udzielane bywają c. k. lekarzom wojskowym. Lekarzom milicyi krajowej przysługuje ten sam ubior wojskowy, który noszą c. k. lekarze wojskowi, jednak z białemi guzikami metalowemi.

Lekarze wojskowi przyjmują się w zasadzie tylko w tej randze do c. k. milicyi krajowej, która im w wojsku przysługiwała.

W ogólności mogą być przyjęci doktorowie wszystkich umiejętności leczniczych, tudzież doktorowie medycyny i chirurgii w randze nadlekarza, zaś doktorowie medycyny i chirurdzy z promocyą w randze lekarzy asystujących, w skład milicyi krajowej.

Zatrudnienie pierwotne w charakterze lekarza asystującego nie wyklucza bynajmniej możności użycia tegoż lekarza w razie potrzeby czasowo w charakterze lekarza batalionowego.

Długoletnia służba w wojsku, lub też znamienite zasługi położone dla wojska przy sposobności nadzwyczajnych wydarzeń, dalej wyszczególniające czyny na polu praktyki lekarskiej w ogólności uzasadnić mogą żądanie wyższej rangi, jak te, które w powyższym ustępie wymieniono.

Kwalifikacya przyznana aspirantom w drodze komisyjnej w ministerstwie obrony krajowej, na podstawie zdania w tej mierze ze strony władz wojskowych, a względnie politycznych władz krajowych wyrażonego tworzy dalszą podstawę dotyczących wniosków nominacyjnych. (§. 30. ust. obr. kraj.).

Lekarze, którzy na podstawie powyższych postanowień pragną poświęcić patryotyczne swe usługi instytucyi milicyi krajowej, zechcą wnieść dotyczące podania w drodze kompetentnych władz wojskowych (komend jeneralnych wojskowych), a względnie politycznych władz krajowych, bezzwłocznie do ministerstwa obrony krajowej.

W podaniach tych mają być wyszczególnione daty urodzenia i wiadomość języków kandydata, dalej wyrażone życzenie, w jaki sposób kandydat użytym i przy którym oddziale milicyi umieszczonym być pragnie. Lekarze ze stanu cywilnego winni oprócz tego dokładnie oznaczyć, czy zobowiązują się do dwuletniej służby ochotniczej, lub też ewentualnie tylko na czas wojny.

Do podań tych należy dołączyć:

1) świadectwo graduowanego lekarza wojskowego o fizycznej zdolności do służby w milicyi krajowej;

2) potwierdzenie ze strony władzy politycznej lub władzy bezpieczeństwa miejsca zamieszkania, o nienagannem zachowaniu się kandydata, użytecznej działalności w zawodzie lekarskim i zadośćuczynieniu ze strony jego obowiązkom służby wojskowej;

3) dyplom kandydata.

Lekarze wojskowi uwolnieni są od przedłożenia wywodów pod 2) i 3) wyszczególnionych, winni jednak w takim razie dołączyć certyfikat uwalniający ich od służby wojskowej.

Wyszczególnione w podaniach szczególne zasługi należy stwierdzić przez dołączenie dotyczących aktów.

Wiedeń, dnia 2. sierpnia 1870.

Z c. k. Ministeryum obrony krajowej.

О б в ѣ щ е н ь е

Министерства обороны краевой зъ дня 2. серпня 1870 Ч. 7334 дотично справованя службы санитарной при нечинной ц. к. милиціи краевой.

34379. Корпусъ офицерскій лѣкаро̂въ милиціи краевой въ обрубѣ королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной, въ котрого складъ входятъ надлѣкари штабовіи 1-й и 2-й класы, лѣкари штабовіи, наконецъ лѣкари баталіоновіи съ характеромъ лѣкаря полкового 1-й и 2-й класы, потомъ надлѣкари (съ характеромъ капитана 1-й и 2-й класы а взглядно надпоручника) творить ся въ мысль постановленій §. 17. уставы о оборонѣ краевой:

а) зъ лѣкаро̂въ войсковыхъ перенесеныхъ до резервы или въ станъ спочинку;
в) зъ лѣкаро̂въ цивильныхъ, котри обовязкови службы войсковой вже не по̂длягаютъ, однакожъ степень лѣкаря милиціи краевой отримати желаютъ и отповѣдне уздольненье въ томъ посѣдаютъ.

Лѣкари милиціи краевой обовязани суть въ очерченыхъ уставою выпадкахъ покликаня милиціи до службы чинной (§. 1, 14 и 15 у. о. к.), якъ и въ разѣ мобилизаціи, отже въ часѣ спокою и войны до полненя службы лѣкарской, будь при отдѣлахъ милиціи, илиже въ ро̂жныхъ закладахъ лѣчничихъ.

При общой тенденціи локализаціи, котра цѣхуе институцію обороны краевой, престериганою буде ско̂лько можна стало̂сть мѣстця побиту лѣкаро̂въ милиціи краевой.

Лѣкари милиціи краевой исполняти будутъ про тое свою службу серёдъ звычайныхъ обстоятельствъ въ мѣстци своего сталого побиту или въ найблизшѣмъ его оточенью.

Мобилизація баталіону милиціи краевой не потягае въ каждомъ случаю за собою конечности вимаршу того баталіону зъ дотычной стаціи концентраційной, въ даномъ разѣ обовязаный буде однакожъ дотычный лѣкарь баталіоновый прилучити ся до своего о̂тдѣлу.

Часъ службы лѣкаро̂въ баталіоновыхъ стосуе ся въ общие до постановленій обохъ уставъ войсковыхъ, безпосредно вступающи лѣкари изъ стану цивильного обовязани суть до службы двулѣтной а взглядно до службы на часъ войны въ оборонѣ краевой (§. 6 у. о. к).

Вопросъ що до перенесеня лѣкаро̂въ милиціи краевой въ станъ спочинку или въ станъ нечинный, що до складаня степени лѣкаря милиціи краевой, наконецъ що до выступленя уво̂льненья о̂тъ службы лѣкаро̂въ милиціи краевой урегульованый буде черезъ особни преписи. въ послѣдно̂мъ случаю однакожъ завважати належитъ, що каждый лѣкарь милиціи краевой выступити може изъ звязку милиціи краевой по уплывѣ часу обовязковой службы въ оборонѣ краевой, если тогди милиція краева не стоитъ въ станѣ готовости военной, или на стопѣ военной, и дотичный лѣкарь не зостае по̂дъ изслѣдованьемъ карнымъ или суду гонорового.

Члены лѣкарского корпуса офицерского ц. к. милиціи краевой творятъ одинъ статусъ конкретальный, въ обрубѣ котрого занимаютъ поединоки степени и посуваютъ ся на висши степени.

Близшіи подробности въ той мѣрѣ начертаютъ особніи приписы о авансованю, котри уложени будутъ въ дорозѣ комисійныхъ обрадъ при вспо̂лудѣлѣ лѣкаро̂въ милиціи краевой.

Понеже лѣкари милиціи краевой до ряду офицеро̂въ числятъ ся, протое прислугуютъ имъ при особенно̂мъ увзглядненю свойства ихъ затрудненя, тіи саміи права и отличья, котри признано въ уставѣ о оборонѣ краевой и въ статутѣ ц. к. милиціи краевой офицеромъ милиціи краевой изъ стану нечинного.

Лѣкари милиціи краевой побераютъ въ часѣ полненья своей службы тіи саміи належитости, котри въ часѣ спокою, въ часѣ готовости военной и въ часѣ войны прислугуютъ лѣкарямъ сталой арміи.

Надзвичайніи чинности службови, котри евентуально о̂тъ лѣкаро̂въ милиціи жадани быти могутъ, будутъ въ мѣру преписо̂въ о належитостяхъ особно вынагорожени.

Лѣкари милиціи, котри по̂дчасъ войны илиже въ службѣ чинной свое здоровье стратили, маютъ право до тихъ самихъ добродѣйствъ, котри въ той мѣрѣ признано лѣкарямъ войска линьевого.

Добродѣйства тіи розтягаютъ ся ро̂вножъ на вдовы и сироты по лѣкаряхъ милиціи краевой, котри въ борбѣ житье утратили или змерли въ слѣдствіе ранъ отриманыхъ (§. 21 у. о. кр)

Позо̂сталимъ вдовамъ по лѣкаряхъ милиціи краевой, о котрыхъ довѣдано ся, що въ слѣдствіе затрудненья свого при хоробахъ заразливыхъ по̂дъ часъ службы въ оборонѣ краевой змерли, прислугуе добродѣйство найвысшого постановленья зъ дня 7. сѣчня 1849, въ мысль которого належитъ ся заосмотренье нето̂лько вдовицямъ (безъ взгляду на заложеную евентуальную кауцію), але такожъ дѣтямъ, котри неосягнули еще вѣку нормального безъ взгляду на ихъ число (ц. к. министерство войны зъ дня 30. листопада 1850 число 7314 W. K., Вѣстн. розп. войск. Ч. 12 зъ р. 1850).

Лѣкари милиціи краевой, котри въ службѣ полевой отличили ся чиномъ надзвичайнимъ (§. 38 ст. о. кр.) или положили значни заслуги въ заводѣ лѣкаря милиціи краевой, отримаютъ тіи саміи о̂тличія, котри удѣляни бываютъ ц. к. лѣкарямъ войсковымъ. — Лѣкарямъ милиціи краевой прислугуе той самъ убо̂ръ войсковый, котрый носятъ ц. к. лѣкари войсковіи, однакожъ зъ бѣлими гузиками металевими.

Лѣкари войскови принимаютъ ся въ засадѣ то̂лько въ той ранзѣ до ц. к. милиціи краевой, котра имъ въ войску прислуговала.

Въ общие могутъ быти принятіи въ складъ милиціи краевой доктори всѣхъ умѣетности лѣчничихъ якъ и доктори медицини и хирургіи съ авансомъ въ ранзѣ лѣкаро̂въ асистующихъ.

Затрудненое первѣстное въ характерѣ лѣкаря асистующого не выключае можности, ужитья тогожъ лѣкаря въ разѣ потреби часово въ характерѣ лѣкаря баталіонового.

Долголѣтна служба въ войску, илиже знакомити заслуги положени для войска при способности надзвычайныхъ случаевъ, дальше о̂тличающіи чини на полю практики лѣкарской въ общие, узасаднити могутъ жаданье висшой ранги, якъ тая, котру въ повисшо̂мъ уступѣ вымѣнено.

Квалификація признана аспирантомъ въ дорозѣ комисійной въ министерствѣ оборони краевой, на по̂дставѣ мнѣнья въ той мѣрѣ изъ стороны властей войсковыхъ а относительно политичныхъ властей краевыхъ выраженого, творятъ дальшую по̂дставу дотычныхъ внесково̂въ номинаційныхъ (§ 30 у. о. кр).

Лѣкари, котри на по̂дставѣ повисшыхъ постановленій желаютъ посвятити патріотични свои услуги институціи милиціи краевой, схотятъ внести дотичне подання въ дорозѣ компетентныхъ властей войсковыхъ (командъ генеральныхъ войсковыхъ) а относительно политичныхъ властей краевыхъ безпроволочно до министерства обороны краевой.

Въ поданяхъ тихъ маютъ быти приточени дати рожденя и вѣдомо̂сть языко̂въ кандидата, потомъ выражене желанье, въ якій спосо̂бъ кандидатъ ужитимъ и при котро̂мъ о̂тдѣлѣ милиціи умѣщенимъ быти желае

Лѣкари изъ стану цивильного повинни окро̂мъ того докладно означити, чи зобовязуютъ ся до

дѣлѣтной службы охотничой, иначе евентуально только на часъ войны.

До поданя тыхъ належитъ долучити:

1. Свѣдоцтво градуованого лѣкарѧ войсковего о физичной здатности до службы въ милиціи краевой.

2. Потвержене изъ стороны власти политичной или власти безпечиньства мѣстцѧ замешканѧ о ненаганномъ захованю сѧ кандидата, ужиточной дѣлательности въ заводѣ лѣкарскôмъ и удѣлитворению изъ стороны его обовязкомъ службы войсковой.

3. Дипломъ кандидата.

Лѣкари войскови увôльнени сутъ ôтъ предложеньѧ выводôвъ пôдъ 2. и 3. наведеныхъ. Должни однакожъ въ такôмъ разѣ долучити цертификатъ увôльнѧющій ихъ ôтъ службы войсковой.

Наведеніи въ поданѧхъ особенніи заслуги належитъ скрѣпити черезъ прилученье дотичныхъ актôвъ.

Вѣдень, днѧ 2. серпнѧ 1870.

Зъ ц. к. министерства длѧ оборони краевой.

Kundmachung

des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, die Ausübung des Sanitätsdienstes in der nicht activen k. k. Landwehr betreffend.

Nro. 34379. Das ärztliche Offizierskorps der Landwehr der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, bestehend aus Oberstabsärzten 1. und 2. Classe, Stabsärzten, Bataillonsärzten, und zwar mit Regimentsarztens 1. und 2. Classe, dann mit Oberarztensrang (Hauptmanns 1. und 2. Classe, beziehungsweise Oberlieutenantscharakter) und Assistenzärzten (Lieutenantscharakter) wird im Sinne des §. 17 des L. W. Gesetzes gebildet, von

a) Militärärzten des Reserve- und Pensionsstandes, und

b) Civilärzten, welche der Heerespflicht nicht unterliegen, die Ernennung in eine Landwehrarztenscharg anstreben und dazu die Eignung besitzen.

Den Landwehrärzten obliegt in den gesetzlich anberaumten Activirungsfällen (§. 1, 14 und 15 L. W. Gesetz) und bei Mobilisirung, somit im Frieden und im Kriege, die Ausübung des Sanitatsdienstes in der k. k. Landwehr, mögen sie nun bei der Landwehrtruppe oder in den verschiedenen Heilanstalten verwendet werden.

Bei der mit dem Institute der k. k. Landwehr angestrebten Localisirungstendenz wird der Stabilität der Landwehrärzte möglichste Rechnung getragen.

Landwehrärzte leisten sonach unter gewöhnlichen Verhältnissen in ihren Domizilen oder in deren unmittelbaren Bereiche Dienste.

Die Mobilisirung eines Landwehrbataillons bedingt nicht in allen Fällen dessen Abmarsch aus der betreffenden Concentrirungsstation; gegebenen Falles hat der betreffende Bataillonsarzt sich seinem Truppenkörper anzuschließen.

Die Dienstzeit der Landwehrärzte im Allgemeinen richtet sich nach den Bestimmungen der beiden Wehrgesetze; unmittelbar eintretenden Civilärzten obliegt eine zweijährige eventuell, die Dienstpflicht auf Kriegsdauer in der Landwehr §. 6 L. W.).

Die Uebersetzung von Landwehrärzten in das Verhältniß des „Ruhestandes" und in jenes „außer Dienst" die Ablegung der Landwehr-Arztenscharge, dann der Austritt und die Entlassung von Landwehrärzten wird durch eine besondere Vorschrift geregelt, und in letzterer Beziehung nur bemerkt, daß jeder Landwehrarzt nach Erfüllung der gesetzlichen Wehr-(Dienst-) Pflicht aus dem Landwehrverbande treten kann, wenn zu dieser Zeit die Landwehr im Bereitschaftsverhältnisse oder auf dem Kriegsfuße sich nicht befindet, und der Betreffende in keiner straf- oder ehrengerichtlichen Untersuchung steht.

Die Mitglieder des ärztlichen Offizierskorps der k. k. Landwehr bilden hinsichtlich des Ranges und der Beförderung einen Concretualstatus.

Die einschlägigen Modalitäten sind Gegenstand der unter Zuziehung von Landwehrärzten commissionell zu berathenden Beförderungsvorschrift.

Nachdem die Landwehrärzten Offiziere sind, so erwachsen ihnen mit besonderer Rücksichtsnahme auf die Eigenthümlichkeit ihrer Branche, die im Landwehrgesetze und im Statute für die k. k. Landwehr, den Landwer-Offizieren des nicht activen Standes eingeräumten Rechte und Begünstigungen.

Landwehrärzte haben während ihrer Dienstleistung Anspruch auf Gebühren, welche im Frieden, in der Bereitschaft und im Kriege jenen des stehenden Heeres gleich sind. (§. 20 L. W. Gesetz.)

Eventualitäten beanspruchte, außergewöhnliche Dienstleistungen werden nach Anhandgabe der Gebührenvorschriften besonders honorirt.

Die im Kriege oder überhaupt im activen Dienste invalid gewordenen Landwehrärzte genießen dieselben Begünstigungen, welche in dieser Beziehung für das stehende Heer bestehen.

Dieselben Begünstigungen erstrecken sich auch auf die Witwen und Waisen der vor dem Feinde gefallenen, oder in Folge ihrer Verwundung gestorbenen Landwehrärzte. (§. 21 L. W. G.)

Für die Witwen der Landwehrärzte, welche erwiesen, in Folge ihres Berufes in einer ansteckenden Krankheit während der Landwehrdienstleistung starben, hat die Begünstigung der Allerhöchsten Entschließung vom 7. Jänner 1849 zu gelten, nach welcher nicht nur die Witwen (abgesehen vom eventuellen Cautionserlage), sondern auch die Kinder unter dem Normalalter, ohne Rücksicht auf ihre Zahl, eine Versorgung zu erhalten haben. (C. V. des k. k. Kriegsministeriums vom 30. November 1850 Nr. 7314 M. K. Armee-Verordnungsblatt Nr. 12 vom Jahre 1850.)

Landwehrärzte erhalten für besondere Thaten im Felde (§. 38 L. W. Statut) und für hervorragende Leistungen im ärztlichen Landwehrdienste dieselbe Auszeichnungen, wie die k. k. Militärärzte. Die Adjustirung der Landwehrärzte ist jene der Militärärzte, jedoch mit weißen Metallknöpfen — Militärärzte werden grundsätzlich nur in der im Heere bekleideten Charge, in die Landwehr übernommen.

Im Allgemeinen haben Doctoren der gesammten Heilkunde und Doctoren der Medizin und Chirurgie Anspruch auf Verleihung von Oberarztensstellen, Doctoren der Medizin und promovirte Wundärzte werden als Assistenzärzte in die k. k. Landwehr aufgenommen.

Die ursprüngliche Verwendung als Assistenzarzt schließt im Bedarfsfalle die temporäre Verwendung als Bataillonsarzt nicht aus.

Langjährige im, oder dem Heere bei besonderen Anlässen geleistete vorzügliche Dienste, dann hervorragende Leistungen auf dem Gebiete der ärztlichen Praxis überhaupt, vermögen das Ansinnen um Zuwendung höherer als der vorstehend in Aussicht gestellten Chargengrade zu motiviren.

Die den Aspiranten auf Grund competenter Begutachtung der Militärbehörden, beziehungsweise politischen Länderstellen beim Landes-Verteidigungsministerium commissionell zuerkannte Qualifikation bildet die Basis die bezüglichen Ernennungsvorschläge. (§. 30 L. W. Gesetz.)

Aerzte, welche auf Grund vorstehender Bestimmungen ihre patriotischen Dienste dem Institute der k. k. Landwehr weihen wollen, sind eingeladen, ihre diesfälligen Gesuche im Wege der zuständigen Militärbehörden (General- und Militär-Commenden), beziehungsweise politischen Länderstellen unverweilt an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung zu leiten.

In diesen Gesuchen wollen die Geburtsdaten und die Sprachenkenntnisse des Bewerbers angeführt, die Art der gewünschten Verwendung den gewählten Landwehrtruppenkörper, und speziell von Civilärzten die präcise Erklärung abgegeben werden, ob sie sich zur freiwilligen zweijährigen, oder eventuell nur zur Dienstzeit auf Kriegsdauer verpflichten. (§. 6 L. W. G.)

Diese Gesuche wollen instruirt werden mit:

1) dem von einem graduirten Militärazte ausgefertigtem Zeugnisse rücksichtlich der fisischen Tauglichkeit zum Landwehrdienste.

2) Der Bestätigung der politischen oder Sicherheitsbehörde des bezüglichen Aufenthaltsorts über des Bewerbers tadellose Haltung und ersprießliches Wirken auf ärztlichem Felde, dann über dessen zurückgelegte Heerespflicht, endlich

3) mit dem Diplom des Betreffenden.

Bei Militärärzten entfällt der sub 2 besprochene Nachweis, desgleichen ad 3 die Vorlage des Diploms, hingegen haben dieselben in dem bewußten Falle das Austrittszertifikat dem Gesuche beizulegen.

Die in den Gesuchen eventuell angeführten besonderen Leistungen wollen durch Beibringung der bezüglichen Actenstücke bekräftiget werden.

Wien, am 2. August 1870.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

(2059) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3324. Ces. król. sąd powiat. miejs. deleg. w Stanisławowie podaje niniejszem do wiadomości, że na podstawie prawomocnej uchwały c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego dtto. 13. kwietnia 1870 L. 4947 celem uzyskania wywalczonej przez Estherę Klar przeciw spadkobiercom Wincentego Weber sumy wekslowej 91 złr. w. a. z p. n. odbędzie się przymusowa sprzedaż rzeczonym spadkobiercom Wincentego Webera, mianowicie: Janowi, Maryi i Anastazyi Weber własnej połowy realności rustykalnej pod L. k. 63 s. rep. 43 położonej, w 3ch terminach, to jest: na dniu 13. września 1870, na dniu 13. października 1870 i na dniu 4. listopada 1870 o godzinie 10tej przed południem z tem oznajmieniem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej albo za cenę szacunkową, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi cena oszacowania sądowego w kwocie 226 złr. 70 kr. w. a., której 10% jako wadyum każdy chęć kupienia mający w kwocie 23 złr. do rąk komisarza sądowego w gotówce złożyć ma.

Akt oszacowania i bliższe warunki licytacyjne w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. miejs. deleg. sądu powiat.

Stanisławów, 20. sierpnia 1870.

(2047) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1196. Ces. król. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości jako celem zaspokojenia pretensyi Jana Sidełki w sumie 88 złr. 88 kr. w. a. z p. n. dozwoloną jest przymusowa sprzedaż publiczna realności Józefa Chechelskiego własnej, pod L. kons. 30 rep. 74 w Ciężkowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a składającej się z młyna drewnianego, jednej izby, komory, stajni, stodoły i gruntu 71 morgów 769 kwad. sążni. Licytacya odbędzie się w trzech terminach, dnia 15go września 1870, dnia 6. października i dnia 20. października 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądowych w Chrzanowie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 430 złr. w. a. wypośrodkowana; wadyum zaś 10% tej ceny.

Egzekucyę popierający od złożenia wadyum jest wolny.

Na trzecim terminie realność także niżej ceny sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyi, jak równie akt opisania i oszacowania i wyciąg z pomiaru katastralnego w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Chrzanów, dnia 19. lipca 1870.

(2046) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 979 - Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada dozorcy więźniów z płacą 300 złr. i odzieżą połączona do obsadzenia.

Podania w czterech tygodniach do Prezydyum tego sądu w drodze przyzwoitej wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 26. sierpnia 1870.

(2048) **Edykt.** (1)

Nr. 5335. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. sierpnia 1870 do l. 3573 został Onufry Kapotyn z Ostaszowiec za marnotrawcę uznanym i pod kuratelę postawionym.

O tem zawiadamia się niniejszym edyktem z tym dodatkiem, że dla uznanego za marnotrawcę Onufrego Kapotyna mieszkaniec z Ostaszowiec Iwan Bezkosty na kuratora osoby i majątku jego ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zborów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2054) **Konkurs.** (1)

Nr. 17560. W celu prowizorycznego obsadzenia dwu miejsc nowo utworzonych przy tutejszych miejskich szkołach ludowych, mianowicie:

Posady pomocnika nauczycielskiego przy szkole u św. Maryi Magdaleny i posady pomocnicy przy szkole panieńskiej u św. Marcina z dotacyą roczną 360 złr. w. a., w której kwocie mieści się stała płaca 200 złr., dodatek do płacy 100 złr. i kwaterowe 60 złr. rozpisuje się konkurs do dnia 1. października b. r.

Starający się o te miejsca zechcą w powyższym terminie wnieść na ręce tutejszego Magistratu do Rady szkolnej krajowej podania, opatrzone w dowody potrzebne wedle przepisów w tej mierze istniejących. Ci wszakże pp. kompetenci, którzy na podobne podania z końcem zeszłego roku tu wniesione dotychczas nie otrzymali odpowiedzi, nie potrzebują podawać prośb nowych, ponieważ przy teraźniejszem obsadzeniu zarazem tamte ich prośby załatwione zostaną.

Lwów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2052) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1289. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach wzywa Piotra i Maryi Aprianowiczów w Besarabi, w miejscu nieznanem przebywających, aby kwotę 107 złr. 41½ kr. i 107 złr. 4½ kr. w. a., które dla nich w Kosowskim c. k. urzędzie podatkowym jako kasie sierocińskiej leżą, w przeciągu 6 miesięcy tem pewniej podnieśli, gdyż inaczej kwoty nadmienione z kasy sierocińskiej wydzielone i jako depozyt cywilny do tutejszo-sądowego składu przeniesione będą.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 30. maja 1870.

(2007) **Obwieszczenie.** (3)

L. 2863. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski podaje edyktem tym do wiadomości publicznej, iż na żądanie p. Feliksa Pietrzyckiego dozwolona została na zaspokojenie jego należytości 200 zł. w. a. z procentem 6proc. od dnia 12. grudnia 1867 bieżącym i na zaspokojenie kosztów przyznanych, sprzedaż przymusowa połowy realności pod l. 261 w Rzeszowie położonej, dawniej do p. Mikołaja Dobrowolskiego, a obecnie do p. Franciszki Dobrowolskiej należącej, która w tutejszym c. k. sądzie w dwóch terminach, t. j. na dniu 28. września i 27. października 1870 o godzinie 10. rano pod warunkami następującemi przedsięwziętą zostanie.

1. Za cenę wywoławczą wyznacza się cena szacunkowa w kwocie 1369 zł. 2¾ kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyą kierującej jako wadyum kwotę 140 zł., t. j. 10proc. ceny wywołania w gotówce, albo w papierach rządowych lub publicznych listach zastawnych, kurs na giełdzie lwowskiej mających w wartości kursu w ostatnim numerze Gazety lwowsk. wyszczególnionego.

3. Akt oszacowania i ekstrakt hipotecznych w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu znajomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznajomych, równie tych, którymby uchwała obecna lub później zapaść mające uchwały doręczone być nie mogły, do rąk kuratora postanowionego p. adwokata Kostheima, któremu za substytuta wyznacza się pana adwokata Reinesa.

Rzeszów, dnia 28. lipca 1870.

(1991) **Kundmachung.** (2)

Nr. 1606. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kenty wird kundgemacht, daß die vom Teschner k. k. Kreisgerichte unterm 22. April 1870 Z. 2443 zur Befriedigung der Forderung des Hrn. A. Kaczyński pr. 273 fl. öst. Währ. s. N. G. bewilligte executive Feilbietung der dem Mathias und Lucya Kuśma gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Realität Nr. 111 in Bujaków beim k. k. Bezirksgerichte in Kenty in drei Terminen, d. i. am 18. October 1870, am 18. November 1870 nnd am 20. December 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormitttags unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird.

1. Den Ausrufspreis bildet der gerichtliche Schätzungswerth der Realität Nr. 111 in Bujaków die genannte Realität wird im ersten und zweiten Licitationstermine nur um oder über den Schätzungswerth, am dritten auch unter demselben hintangegeben werden.

2. Jeder Licitant hat bei dem Feilbietungstermine vor der Feilbietung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage von 10 fl. öst. W. im Baaren, in österr. Silber, oder österr. Banknoten, in österr. Staatsschuldverschreibungen und Pfandbriefen der galizisch-ständischen Boden-Creditanstalt und der österr, Creditanstalt, und zwar nach dem aus einem Krakauer Journal ersichtlichen letzten Wienertagescurse, welche zur Feilbietung mitzubringen ist, zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

3. Die Feilbietungsbedingungen und der Schätzungsact können bei Gericht, der Ausweis der Steuern beim Steueramte in Biała eingesehen werden.

4. Hievon werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten hingegen und diejenigen, denen der Bescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, oder welche inzwischen Pfandrechte auf die obige Realität erwerben haben sollten, zu Händen des Curators Hrn. Advocaten Dr. Chrzanowski verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kenty, den 13. Juli 1870.

(2040) **E d y k t.** (2)

L. 42933. C. k. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem Norberta Okołowicza z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego, że na prośbę Chany Pinsowej przeciw niemu na podstawie wekslu z daty Lwów 19go lipca 1868 r. na 300 zł. w. a. opiewającego nakaz zapłaty resztującej sumy 200 zł. w. a. dnia 17. sierpnia 1870 l. 42933 wydany został, że dla niego kuratora w osobie pana adwokata Dra. Roińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Gnoińskiego postanowiono i temuż nakaz ten zapłaty doręczono; rzeczą więc jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 17. sierpnia 1870.

(2030) **E d y k t.** (2)

L. 3353. Z powodu skargi przez Rachle Steinlaufową, prawonabywczynię Abrahama Gelbergera przeciw Katarzynie Wisowej z miejsca pobytu niewiadomej o zapłacenie kwoty 400 zł w. a. w dniu 12. sierpnia 1870 do l. 3353 wytoczonej, ustanawia c. k. sąd powiatowy Grzegorza Zacharę, naczelnika gminy Sterkowiec kuratorem dla tejże Katarzyny Wisowej, zaleca mu, aby ją jak należy zastępywał i o tem zawiadamia Katarzynę Wisową przez edykta wzywając ją zarazem, aby potrzebnej informacyi kuratorowi udzieliła.

Brzesko, dnia 12. sierpnia 1870.

(2033) **Obwieszczenie.** (2)

L. 1725. C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego dto. 25. lipca b. r. do l. 13875 Maciej Weisło ze Skotnik za marnotrawcę uznany i temuż Szczepan Małysa ze Skotnik za kuratora nadany został.

Skawina, dnia 19. sierpnia 1870.

(2044) **E d y k t.** (2)

L. 4597. C. k. delegow. sąd powiatowy miejski dla okolic miasta Lwowa zawiadamia niniejszym edyktem Michała Buczkowskiego a względnie tegoż spadkobierców, że przeciw nim Grzegorz Borsuk pozew o przyznanie prawa własności do części realności Nr. 33 a względnie całej realności Nr. 94-33 w Kleparowie wniósł dnia 26. kwietnia 1870 l. 2185 pozew, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 19. października 1870 o godzinie 10tej rano wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Michała Buczkowskiego a względnie jego spadkobierców z imienia nieznanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd tutejszy w celu zastępywania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Kratera kuratorem nieobecnego a p. adwokata Dra. Skałkowskiego tegoż zastępcą ustanowił.

Poleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu. aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Lwów, dnia 24. czerwca 1870.

(2045) **E d y k t.** (2)

L. 7322. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Samborze na prośbę Demytra Krawczuka wzywa niniejszem każdego, ktoby zagubiony weksel z daty Stryj dnia 1. marca 1863 na 100 zł. w. a. opiewajacy dnia 1. marca 1864 płatny przez Dmytra Krawczuka na własne zlecenie wystawiony, a przez Chaima Koppel przyjęty, posiadał, aby takowy w przeciągu 45ciu dni c. k. sądowi przedłożył i prawa swoje do tego wykazał, gdyż inaczej takowy po upływie tego terminu za nieważny uznanym będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. sierpnia 1870.

(2058) **Obwieszczenie.** (2)

L. 12797. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. J. H. Elzholz z Tarnowa przeciw p. Edmundowi Soleckiemu na dniu 19. sierpnia 1870 do l. 12797 pozew wekslowy z prośbą o wydanie nakazu zapłaty sumy 200 zł. w. a. z przyn. wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty przeciw Edmundowi Soleckiemu względem sumy 200 zł. w. a. z 6% od dnia 13. sierpnia 1870 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego Edmunda Soleckiego tutejszego adwokata p Dra. Kapiszewskiego z substytucyą p. Dra. Nowakowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 25. sierpnia 1870.

(2053) **E d y k t.** (3)

Nr. 2398. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Dominika Norsesowicza w kwocie 100 złr. w. a. wraz z 4% odsetkami od dnia 19. czerwca 1865, tudzież kosztów sądowych w kwocie 3 złr. a. w. i egzekucyjnych kwotach 1 złr. i 6 złr. 45 kr. w. a. przymusowa sprzedaż zastawnie opisanej w Kutach pod L 792 położonej realności Józefa Migockiego, i termina do tej sprzedaży na dzień 2. września 1870, 23. września 1870, 13. października 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem wyznacza się, przy których to terminach realność wzmiankowana pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

1. Przymusowa przedaż rzeczonej realności odbędzie się w powyższych trzech terminach z tem postanowieniem, że ta realność przy pierwszym i drugim terminie po cenie wywołania lub wyżej tej ceny, zaś przy trzecim terminie także niżej tej ceny za jakąbądź kwotę sprzedaną będzie.

2. Za cenę wywołania bierze się sumę szacunkową tej realności, która to suma według protokołu sądowej detaksacyi de praes. 13go listopada 1869 L. 5375 wynosi 411 złr. 11 kr. a. w.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 10% ceny wywołania, t j. okrągłą kwotę 42 złr. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi w gotowiźnie do rąk komisyi sądowej jako wadyum złożyć.

Reszta warunków licytacyjnych i akt szacunku mogą być w tutejszo-sadowej registraturze przejrzane.

4. Nabywca obowiązany jest cenę kupna po odtrąceniu wadyum resztującą w przeciągu 30 dni po doręczeniu mu uchwały sądowej, akt licytacyi zatwierdzającej, do składu c. k. sądu powiatowego w Kutach gotówkę spłacić pod rygorem w §. 451. u. s. zagrożonym, przyczem nabywca nie może korzystać z końcowego ustępu tegoż §. Egzekucyę prowadzący Dominik Norcesowicz gdyby nabywcą tej realności został, może wyż wspomnioną prawomocnie wywalczoną kwotę 100 złr. w. a. ze wszystkiemi jej prawnemi należytościami potrącić z ceny kupna.

5. Skoro nabywca w należytym terminie cenę kupna całkowicie uiści, nabyta realność będzie jemu jego kosztem na własność wydaną i w posiadanie fizyczne podaną.

Taksę od przeniesienia własności ma nabywca sam ponosić.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 27. lipca 1870.

(1987) **E d i c t.** (3)

Nro. 2522. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Husiatyn wird hiemit den dem Namen und Wohnorte unbekannten Erben nach Rubin Zellermayer bekannt gegeben, daß wider dieselben Hr. Moses Reder sub praes. 14. Juli 1870 Zl. 2522 eine Klage wegen Löschung der im Lastenstande des Hauses sub CNro. 15 in Husiatyn intabulirten Summe pr. 50 Silber Rubeln ausgetragen habe, und daß zur Verhandlung dieses Rechtsstreites nach dem mündlichen Verfahren die Tagsatzung auf den 28. September 1870 um 10 Uhr Vormittags bestimmt worden ist.

Indem den Belangten unbekannten Erben nach Rubin Zellermayer zu deren Vertrettung und auf deren Gefahr und Kosten der Hr. Joel Samuel Auerbach zum Curator bestellt, und mit diesen dieser Rechtsstreit nach den bestehenden Gesetzen verhandelt werden wird, so werden die besagten Erben mit diesem Edicte erinnert, entweder persönlich an diesem Termine zu erscheinen, oder die nöthigen Behelfe zu ihrer Vertheidigung dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder endlich sich einen anderen Vertretter zu wählen und dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens die Folgen sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Husiatyn, am 15. Juli 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.